

Arrest

nr. 53 029 van 14 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 16 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. DE PONTIERE, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 29 maart 2010, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 26 augustus 2010 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoekster werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger van Armeense afkomst, bent geboren op 8 augustus 1983 in de stad Vanadzor, waar u ook uw domicilie had.

U verklaarde omwille van volgende redenen uw land van herkomst verlaten te hebben. Na uw middelbare studie bent u actief geworden voor de oppositie. U nam geregeld deel aan verschillende betogingen en zette zich tijdens gemeenteraads-, parlaments- en presidentsverkiezingen in voor de oppositie. Zo verzamelde u informatie en ging u huis aan huis om de gegevens op de bevolkingslijsten te controleren. In de periode voor de presidentsverkiezingen van 2008 nam u als vrijwilligster deel aan meetings van de staf van Levon Ter Petrosian. U hebt in de provincie Lori ook geholpen bij het verspreiden van dvd's waarop beelden te zien waren van de luxe waarin Armeense regeringsleden leefden. Omwille van uw activiteiten kreeg u problemen met de burgemeester van Vanadzor, Samvel Darbinyan, met zijn personeelsleden en met zijn neef. Tijdens de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 was u vertrouwenspersoon voor Levon Ter Petrosian. Tijdens de stembusgang merkte u fraude op. Rond 20 uur, toen het stembureau ging sluiten, kwamen er nog mensen binnen die wilden stemmen. U zag dat ze buiten het stembureau geld kregen toegestopt door medewerkers van de burgemeester van Vanadzor, Samvel Darbinyan. U hebt dit gefilmd met de camera op uw gsm. U wilde verhinderen dat deze mensen het stembureau nog binnenkwamen. Er ontstonden echter strubbelingen waarbij u geduwd werd en met uw rug tegen een trap bent gevallen. U liep hierdoor een rugtrauma op. De volgende dag hebt u op het hoofdkwartier van de partij HHsH, waarvoor u zich actief inzette, klacht ingediend naar aanleiding van deze gebeurtenissen. U hebt ook een speciaal formulier ingevuld, waar u uw conclusies evenals de overtredingen die u vastgesteld had moest noteren. Dit formulier was bestemd voor de Centrale Kiescommissie. U hebt na de verkiezingen de partij van Levon Ter Petrosian geholpen bij het verspreiden van dvd's over de gebeurtenissen op 1 maart 2008. Zelf nam u omwille van uw rugklachten echter niet deel aan de protestactie van 1 maart 2008. Nadien werd u thuis opgebeld en meermaals telefonisch bedreigd door een onbekende man. Omwille van deze bedreigingen vluchtte u in juni 2008 naar het dorp Arevatsak, waar u tot december 2008 verbleef. Van december 2008 tot maart 2010 verbleef u in Jerevan, waar u schuilde en opgesloten leefde. Op 1 maart 2010 had u weliswaar geprobeerd om in Jerevan deel te nemen aan een herdenkingsbetoging naar aanleiding van de gebeurtenissen van 1 maart 2008. U werd echter door de politie tegengehouden en weggestuurd.

U verliet Armenië uiteindelijk op 14 maart 2010. U bent vanuit Jerevan met het vliegtuig vertrokken naar Moskou in Rusland. Van daaruit bent u, na 11 dagen, met de wagen verder gereisd naar Oekraïne. U bereikte België in de ochtend van 29 maart 2010. Nog diezelfde dag diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u de Belgische asielinstanties uw originele geboorteakte, een origineel document in verband met uw inzet voor de partij HHsH., een origineel document inzake uw taak als vertrouwenspersoon voor de presidentsverkiezingen van 2008 en een medisch attest voor.

B. Motivering

U verklaarde in Armenië problemen te hebben gekend met de burgemeester van Vanadzor, Samvel Darbinyan, evenals met zijn medewerkers en zijn neef omwille van uw activiteiten voor de oppositie en meer bepaald uw functie van vertrouwenspersoon voor Levon Ter Petrosian tijdens de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008. U zou toen fraude hebben vastgesteld waarvoor de burgemeester en zijn entourage verantwoordelijk waren en dit gefilmd hebben met uw gsm. Daarnaast zou u DVD's uitgedeeld hebben waarop beelden te zien waren van regeringsleden en de gebeurtenissen op 1 maart 2008.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat u inderdaad vertrouwenspersoon was voor Levon Ter Petrosian tijdens de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008. Dit wordt door mij dan ook niet betwist.

Wat ik echter wel betwist, is dat u naar aanleiding van uw activiteiten voor de oppositie en uw functie van vertrouwenspersoon tot op vandaag vervolgd en gezocht zou worden in uw land. U verklaarde immers dat u door toedoen van de burgemeester van Vanadzor en zijn handlangers ook in de periode die uw vertrek uit Armenië voorafging ernstig werd bedreigd (CGVS, p. 22 en 30) en momenteel nog steeds gezocht wordt in uw land (CGVS, p. 27).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt immers dat er in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008 tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle

personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen gearresteerd. Voor personen met uw profiel, met name iemand die als vertrouwenspersoon voor presidentskandidaat Levon Ter Petrosian betrokken was bij de verkiezingen van 19 februari 2008, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie.

U bent er bovendien niet in geslaagd de zwaarwichtige problemen die u naar aanleiding van uw politieke inzet verklaarde te hebben gekend aannemelijk te maken. Zo bracht u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs aan van de opnames die u gemaakt zou hebben in het kiesbureau waar u optrad als vertrouwenspersoon. Wanneer u naar een bewijs hiervan werd gevraagd, zei u dat u deze beelden hebt ingeleverd (CGVS p. 32). Daarnaast bracht u ook geen bewijs aan van de dvd's die u verspreid zou hebben en waarop compromitterende beelden van regeringsleden te zien zouden zijn evenals beelden over de gebeurtenissen van 1 maart 2008. Als verklaring hiervoor stelde u dat u hieraan gedacht had, maar deze uit schrik hebt thuisgelaten (CGVS p. 21). Er kan nochtans redelijkerwijze van een asielzoek(st)er worden verwacht dat hij, desnoods achteraf, al het nodige zou doen om bewijzen aan te brengen ter staving van zijn asielrelaas. Het is in ditzelfde verband opvallend dat u verder aangaf dat u via radio 'Azatytyan Dzajn' ruchtbaarheid hebt gegeven aan uw problemen, maar dat u niet kon aangeven wanneer dit concreet was (CGVS p.26-27). U legde de Belgische asielinstanties tenslotte evenmin enig bewijs voor van de klachten die uw moeder aangaande de problemen van uw broer en uzelf zou hebben ingediend bij de politie in Vanadzor (CGVS, p. 30). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast.

Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u de Belgische asielinstanties op verschillende vlakken bewust heeft trachten te misleiden. Toen u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal werd gevraagd naar uw werk, zei u dat u tot aan de verkiezingen van 2008 had samengewerkt met artiesten en muzikanten, maar dit werk had moeten stopzetten omwille van uw problemen (CGVS, p. 5). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier zit, blijkt echter dat u bij uw aanvraag voor het verkrijgen van een Duits Schengenvisum om naar België te mogen reizen (om er om beroepsredenen een conferentie bij te wonen in Brussel) op 25 februari 2010 specifiek aangaf te werken als "President of the Gender Equality permanent Commission of the Republican Committee (CPEST) and member of Council", wat u staafde met een attest van uw werkgever dd 26 februari 2010. Bij uw visumaanvraag, die u indiende bij de Duitse ambassade in Jerevan, gaf u bovendien aan dat het Republikeins Comité voor uw reis- en verblijfskosten zou instaan. Aangezien uit deze informatie blijkt dat u vlak voor uw vertrek uit uw land nota bene voor een overheidsinstantie werkte, kan aan uw verklaringen als zou u in de twee jaar die uw vertrek uit uw land voorafgaat problemen hebben gekend met uw autoriteiten en door hen worden gezocht geen enkel geloof worden gehecht. Er kan hierdoor evenmin enig geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u van december 2008 tot maart 2010 in Jerevan hebben geschild en er opgesloten hebben geleefd (CGVS, p. 28 en 31). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas compleet ondermijnd.

Er dient ook opgemerkt te worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen inzake uw reisroute. U verklaarde met uw eigen paspoort met het vliegtuig vanuit Jerevan naar Moskou te hebben gereisd (CGVS p. 11). Na 11 dagen bent u vanuit Moskou naar België gereisd. U kon hierbij enkel zeggen dat u via Oekraïne en Warschau bent gereisd, maar kon verder niet aangeven via welke andere landen u naar België bent gekomen, waarbij u tevens niet precies wist welke reisdocumenten hiervoor zijn gebruikt. U wist wel dat u tijdens de grenscontroles uw eigen naam en geboortedatum moest gebruiken (CGVS p. 12-13), maar u had geen kennis over de gebruikte documenten, al denkt u dat deze documenten in Rusland zijn opgemaakt (CGVS, p. 13). Daarnaast gaf u aan dat er wel grenscontroles waren, maar dat u enkel uw naam moest zeggen en verder niet persoonlijk gecontroleerd werd. Bovendien verklaarde u dat de grenscontroles zonder problemen verliepen (CGVS p. 12 -13). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat er bij binnenkomst in de Schengenzone strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant niet op de hoogte heeft gebracht van het soort (valse) documenten dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw geringe kennis over de reisdocumenten waarmee u België heeft bereikt niet geloofwaardig. Tevens doet het gebrek aan kennis over uw reisweg en reisdocumenten vermoeden dat u uw ware reisroute en -documenten verborgen houdt.

Het is in ditzelfde verband dan ook opvallend dat u uw belangrijkste identiteitsdocument, zijnde uw Armeens paspoort, niet voorlegde aan de Belgische asielinstanties. Nu verklaarde u weliswaar dat uw Armeens paspoort dat nog geldig was tot 2011 (CGVS, p. 11) werd afgenomen door de smokkelaars die u naar België brachten en dat u het niet meer terugkreeg omdat u hen nog geld verschuldigd was

(CGVS p.9 en 13). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt echter dat u een Armeens paspoort werd uitgereikt op 29 januari 2010, oftewel op het ogenblik dat u verklaarde in Jerevan ondergedoken te hebben gezeten, dat bovendien geldig is tot 29 januari 2020. Door het niet voorleggen van uw Armeens paspoort, uw identiteitsdocument bij uitstek, ontstaat het vermoeden dat u dit document bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Uit bovenvermelde informatie blijkt immers dat u op 25 februari 2010 een visumaanvraag hebt ingediend bij de Duitse ambassade te Jerevan, die op 1 maart 2010 geregistreerd werd. Toen u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal gevraagd werd of u ooit een visum had aangevraagd bij een ambassade, antwoordde u nochtans ontkennend (CGVS p.10), waaraan u toevoegde dat u zich niet gemoeid had met het in orde brengen van papieren voor uw reis (CGVS, p. 11). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder uitgehold.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat blijkt dat u ter staving van uw asielaanvraag bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd. Er kan ten aanzien van u dan ook geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op ernstige schade in het kader van de bepalingen over subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw geboorteakte bevat louter persoonsgegevens die hier niet ter discussie staan. Het document uitgereikt door de partij HHsH toont aan dat u tijdens de laatste presidentsverkiezingen in Armenië als vertrouwenspersoon voor Levon Ter Petrosian werd aangesteld, dat u deelgenomen hebt aan de kiescampagne en aan de daaropvolgende protestbetogingen. Dit document spreekt zich echter niet uit over de problemen die u persoonlijk ondervonden zou hebben naar aanleiding van uw activiteiten. Daarnaast is dit document niet gedateerd en kan hier dus weinig waarde aan gehecht worden. Tevens vertoont dit document een gesolliciteerd karakter, aangezien u tijdens uw gehoor aangaf dat u zelf naar dit document gevraagd hebt bij de partij en het verkreeg van een computerbediende (CGVS p.8). Het bewijs dat u bent opgetreden als vertrouwenspersoon voor Levon Ter Petrosian werd reeds eerder in deze beslissing besproken en staat hier niet ter discussie. Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde medisch attest bevat enkel de diagnose over uw probleem aan uw ruggengraat, doch spreekt zich niet uit over de oorzaak van het door u opgelopen trauma. Derhalve wijzigt dit document evenmin iets aan bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de ontvankelijkheid

Opdat een middel ontvankelijk zou zijn, volstaat het niet allerlei geschonden rechtsregels op te geven, maar moet bovendien nog genoegzaam worden toegelicht hoe de bestreden beslissing deze rechtsregels heeft miskend (RvS 11 april 2008, nr. 181.967). Verzoekster voert in haar verzoekschrift de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 16, 17, 20 en 22 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 3 EVRM, maar zij verduidelijkt niet hoe de bestreden beslissing deze rechtsregels schendt.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekster voert de schending aan van de artikelen 48, 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en vraagt om haar als politieke vluchteling te erkennen of minstens subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoekster stelt dat uit het stuk dat zij heeft overgelegd, blijkt dat zij voltijds voor de partij HHsH werkte. Volgens verzoekster heeft de dossierbehandelaar haar rol binnen de partij verkeerd ingeschat omdat het Commissariaat-generaal het stuk niet vertaald heeft en het dus niet in aanmerking heeft genomen. Aldus heeft het Commissariaat-generaal de voorgeschreven procedure niet gevolgd en is de bestreden beslissing gesteund op een foutieve interpretatie van de feiten en minstens in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster stelt dat zij niet zomaar een vertrouwenspersoon was maar wel iemand die voltijds op het secretariaat van de partij werkte als rechterhand van de directeur. Zij stelt dat de Cedoca-documenten niet uitdrukkelijk uitsluiten dat activisten tot op vandaag vervolgd worden aangezien mensen die door de overheid gerelateerd worden 'aan strafbare feiten' of die door de

overheden worden aanzien als 'campagneleider of organisator van manifestatie' tot op vandaag vervolgd kunnen worden. Als werknemster van de oppositiepartij was verzoekster nauw betrokken bij alles wat de partij organiseerde en was zij persoonlijk gekend omdat zij gevoelige scènes had gefilmd, zodat zij dus duidelijk onder de categorie van mensen valt die tot op vandaag vervolgd kunnen worden. Verzoekster stelt dat zij voortdurend probeert nieuwe stukken over te leggen maar dat hierbij rekening moet worden gehouden met het feit dat de politieke leider voor wie zij werkte een gevangenisstraf van 5 jaar heeft opgelopen.

Verzoekster stelt verder dat de dossierbehandelaar er verkeerdelijk van uitging dat zij een job had in een muzikale branche, terwijl dit uitsluitend haar hobby was. Voorts stelt verzoekster dat zij op uitdrukkelijk verzoek van de personen die haar vlucht organiseerden, verklaarde dat zij geen visum had aangevraagd en niet beseftte dat zij hiermee de Belgische asieldiensten misleidde. Deze personen bezorgden haar ook een vals verhaal en valse stukken voor de Duitse overheden. Verzoekster stelt dat zij nooit voor de Armeense overheid heeft gewerkt maar wel voor een oppositiepartij.

Verzoekster geeft toe dat zij haar ware reisweg heeft verzwegen. Zij deed dit op uitdrukkelijk verzoek van de mensen die haar hielpen vluchten. Zij verklaart nu dat zij met haar eigen paspoort via Moskou naar België is gevlogen. Zij stelt dat dit niet wegneemt dat zij werkelijk problemen had en tot op vandaag in Armenië vervolgd wordt.

Verzoekster voegt aan het verzoekschrift een fax toe die volgens haar bevestigt dat haar moeder een klacht indiende.

3.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekster een faxkopie neerlegt van een stuk dat niet in het Nederlands gesteld is. De Raad wijst erop dat aan faxkopieën geen bewijswaarde kan worden verleend omdat ze gemakkelijk door knip- en plakwerk te vervaardigen zijn.

De Raad stelt verder vast dat uit het administratief dossier blijkt dat het Commissariaat-generaal het stuk dat de partij HHsH heeft uitgereikt wel degelijk vertaald heeft. Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal dit stuk in de motivering van zijn beslissing besproken heeft. Verzoeksters betoog mist bijgevolg feitelijke grondslag.

De Raad is verder van oordeel dat verzoekster haar asielrelaas niet aannemelijk maakt.

Uit het stuk van de partij HHsH blijkt niet dat zij voltijds op het secretariaat van de partij werkte als rechterhand van de directeur. Dit stuk geeft enkel aan dat zij tijdens de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 een vertrouwenspersoon was van Levon Ter Petrosian, dat zij actief heeft deelgenomen aan de kiescampagne, dat zij op de dag van de verkiezingen strijd heeft gevoerd tegen de vervalsing van de verkiezingen en na de verkiezingen heeft deelgenomen aan betogingen en protesten tegen de vervalsing van de verkiezingen. Bovendien heeft verzoekster noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal vermeld dat zij bij de partij HHsH tewerkgesteld was. Aldus is er geen reden om aan te nemen dat de commissaris-generaal verzoeksters rol binnen de partij HHsH verkeerd zou ingeschat hebben. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij als vertrouwenspersoon voor presidentskandidaat Levon Ter Petrosian tot op vandaag het risico loopt om vervolgd te worden.

Verder geeft verzoekster in haar verzoekschrift toe dat zij valse verklaringen aflegde over haar visum en over haar reisweg. Haar betoog dat zij dit op uitdrukkelijk verzoek deed van de personen die haar vlucht organiseerden, volstaat niet als verklaring. Op elke asielzoeker rust immers de verplichting om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

Verzoekster legt ter terechtzitting kopie neer van twee stukken met vertaling, waarvan zich reeds kopieën in het dossier bevonden, met name een certificaat dat bevestigt dat verzoekster een vertrouwenspersoon is van Ter Petrosyan Levon en het attest van HHsH, dat hierboven vermeld werd. Kopieën hebben geen bewijswaarde, verzoekster maakt niet aannemelijk waarom zij de originelen van deze stukken niet kan neerleggen.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Om dezelfde reden bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en

b van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan en er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in Armenië een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de V vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend en tien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER